

בקצרה ויוצא בארוכה עד כאן לשונו. ואם כן משמע שהוא מקום מסוים כמו העזרה ששייך בו כניסה ויציאה ולא סתם הליכה לעשות מצוה. וכן משמע לשון התרומת הדשן שם בעלייה לספר תורה על המגדל וכו' עד כאן לשונו. דמשמע שהוא מקום מסוים.

הנה"מ

אמנם הלבוש כתב טעם משום שלא תהא נראה עליו כמשא, והו"ד במ"ב שם ס"ק כ"ג. ולפי טעם זה נראה לי שגם בירידתו מן הדוכן יקפיד לרדת דרך ארוכה. והרה"ג ברוך וייס שליט"א מח"ס ברכת שמים אמר שלא מסתבר רק במקום שכינה כמו מקדש או כבוד התורה, אבל אינו מוזכר בברכת כהנים, ע"כ. אבל לענ"ד הוא הידור נכון.

סימן יד

טעה וקרא בתורה בשני וחמישי מאמצע הפרשה

הנה"מ

(מ"ב ס"ק ו'), ומנין לנו לחלק בין פסוק לפרשה שהרי הסברה נשאר שם מזה שדילג כי יקראנה בשבת שאחריו ע"ש, עכת"ד.

ומה שהקשה הבנין ציון דתקנת חז"ל היתה לקרוא היכן שסיים בשחרית בשבת שעברה, נ"ל ליישב שבגמ' מגילה ל"א ב' אמרו שרבי מאיר סובר מקום שמפסיקין בשבת שחרית שם קורין במנחה, במנחה שם קורין בשני, בשני שם קורין בחמישי. בחמישי שם קורין לשבת הבאה. ונמצא שלדעת רבי מאיר ההלכה היא שאנו צריכים לשמוע בכל פעם קריאה חדשה שלא שמענו מקודם, כדי לשמוע חלק חדש ולא חזרה בעלמא. אמנם רבי יהודה חולק וסובר שקוראים אותו הדבר בכל פעם ונמצא שכוונת רבי יהודה היתה לאפוקי מרבי מאיר שסובר שצריך לקרוא קטע חדש, אבל לא בא לומר שצריך לקרוא דוקא מתחילת הפרשה.

ונקט רבי יהודה מקום שמפסיקין בשבת משום שני טעמים, חדא שתפס לשון רבי מאיר שגם הוא נקט לשון כזה, ועוד טעם משום הסיפא שאמר שצריך להתחיל בשבת הבאה ממקום שהפסיקו בשבת שעברה, וזה בדוקא וכן מוכח ברש"י מגילה כ"ב א' ד"ה שאני התם.

והפתחי תשובה מסיק דאם רוצה להחמיר די שיקרא א' הכל מתחילת הפרשה עד רביעי בברכה אחת, ואף דהוי כקורא למפרע אפשר דלא קפדינן על

ערב חג השבועות חשמ"ט,

לכבוד הרב טוביה נוביק שליט"א יכבוד כרום ערכו, אחדשה"ט,

קבלתי מכתבו, והנני משיב לו על שאלתו.

אם טעה וקרא ביום שני או חמישי מפרשת השבוע ברביעי, וסיים קריאתו, הבאת דברי שו"ת בנין ציון ח"א סי' ת' שצריך לחזור ולקרוא כי תקנת חז"ל היתה לקרוא מהיכן שסיימו בשבת שעברה בשחרית וכדברי הברייתא מגילה ל"א.

במ"ב סי' קל"ה ס"ק ד' כתב שאם טעו וקראו מסדר שבוע העבר או של שבוע הבא לאחר שבוע זה עיין בפתחי תשובה שהביא דעות האחרונים בזה. ותלמד מזה ק"ו שהדעות שמקילות אם קרא בפרשה אחרת, ודאי שיקילו אם קרא באמצע הפרשה הנכונה. וכן כתב בספר כף החיים סי' קל"ה ס"ק ה' בשם בית עובד ויפ"ל, וכ"כ בערוה"ש שם דבכה"ג יצא ידי חובה.

ועיינתי בספר פתחי תשובה על אורח חיים סי' קל"ה וראיתי שנשאר בצ"ע על דברי הבנין ציון שכתב שיקראו מחדש ג' גברי עם ברכה, שהרי יכלו לקרוא לכל אחד פרשה אחת עד רביעי, וא"כ עיקר הקפידא היתה על הראשון, והרי קיי"ל בסי' קל"ז סע' ג' דאם דילג הקורא בתורה פסוק אחד אינו מעכב בשני וחמישי שהרי יקראנה בשבת הבאה אחריו

זה אלא לכתחילה אבל לא להוסיף בברכות עבור זה עכת"ד.

ואני העני אומר שלא שייך להחמיר בזה כיון שספק ברכות להקל, ולא הבנתי דברי הפת"ש שהרי גם הוא כתב לא להוסיף ברכות ואיך יוסיף כעת ברכה בזמן שכמה פוסקים כתבו שכבר יצאו ידי חובה במה

שקראו. וגם אי אפשר להוסיף עליה כי בשני וחמישי קוראים ג' ואין מוסיפין עליהן, כדאי' בשו"ע סי' קל"ה סע' א'. ולכן הרוצה להחמיר יקרא בלי ברכה לפנייהם ואחריהם, ותו לא מיד.

והעני מסיים במרכה מרובה ידידו עוז
ישראל פסח פיינהנדלר

התוספת

התוספת

סימן טו

איך ירדו הבעל קורא והמגביה מן הבימה; מתי מותר לעולה לתורה לרדת מן הבימה

התוספת

ענף ב: מתי מותר לעולה לתורה לרדת מן הבימה

כתב המ"ב סי' קמ"א ס"ק כ"ו וז"ל: והמנהג להמתין עד שמתחיל השני הברכה והמדקדקים חוששין שבדרך לא יוכלו לשמוע הקריאה כהוגן ולכן ממתינין עד שיסיים השני ויורדים בין גברא לגברא, עכ"ל. ונראה לי שלפי המנהג לדקדק, א"כ יש לדקדק גם להמתין עד שהעולה אחריו גם יסים הברכות על התורה, וזה לפי דעת המטה יהודה הו"ד בכה"ל סי' קמ"ו סע' א' ד"ה שפיר דמי, שכתב שהברכה שייכא להקריאה וחשיבא כוותיה ע"ש. וכ"כ השו"ע סי' רפ"ד סע' ג' והמ"ב בסי' קמ"ו ס"ק ט"ז דצריך לכוון גם לברכות המפטיר ולענות אחריהם אמן ע"ש.

ענף א: איך ירדו הבעל קורא והמגביה מן הבימה

כתב המשנה ברורה סימן קמ"א סעיף קטן כ"ה וזה לשונו: וגם החזן כשמוליך התיבה להספר תורה גמי הדין כן שעולה בדרך ימין וירד מהתיבה מהפתח שנגדו עד כאן לשונו. וכיון שראינו שדין זה נאמר אפילו בחזן שמביא את הספר תורה לבימה, כל שכן שהוא נאמר בבעל קורא שהרי הוא שייך לתורה יותר מן החזן. והוא הדין במי שעולה מגביה או גולל שיקפיד בזה. ומסתבר שגם הגבאי שקורא אנשים לתורה, צריך להקפיד בזה.

הדפסה ברזולוציה מסך - להדפסה איכותית הודפס ישירות מן התכנה

אבני ישפה - ד: פיינהנדלר, ישראל פסח בן יוסף <<שאלות ותשובות>> (2) {8} עמוד מס: 38 הודפס ע"י א